

Til: Instituttleder Jacob Aars, Institutt for administrasjon og organisasjonsvitenskap, UiB
Fra: Programsensor Signy Irene Vabo, Universitetet i Oslo, Institutt for statsvitenskap

Dato: 8. juli 2021

Programsensorrappport for Universitetet i Bergens masterprogram i administrasjons- og organisasjonsvitenskap (ADMORG) 2020

Rapporten bygger på Zoom-møter med instituttleder Jacob Aars og undervisningsleder Dag Runar Jacobsen (10.5.2021 og 28.5.2021), samt møte med fem ansatte/emneansvarlige og tre masterstudenter bestemt av Masterutvalget (28.5.2021). I møte med instituttleder og undervisningsleder 10.5.21 (1 t.) ble det redegjort for pågående prosesser av betydning både for bachelor og masterprogrammet i ADMORG, mens det i møtet 28.5.21 ble redegjort for aktuelle problemstillinger spesielt for masterprogrammet. I møte med de ansatte/emneansvarlige og representanter for masterstudentene 28.5.21 ble erfaringer fra hvert emne gjennomgått, i tillegg til en generell diskusjon av temaer som det var ønske om å ta opp. Programsensor for bachelor og undertegnede har videre deltatt i (fysisk) seminar med ansatte involvert i emner med organisasjonsteori (AORG 100, 101, 215 og 320A/B) og avtroppende og påtroppende instituttleder og undervisningsleder i Bergen den 24.6.21. Hensikten med seminaret var å diskutere emnenes innhold, retning og sammenhengen mellom emnene/nivåene.

Instituttleder og undervisningsleder har ønsket at programsensor for masterprogrammet på ADMORG i perioden 2018-21 konsentrerer seg om å følge den pågående revisjonen av masterprogrammet. Dette arbeidet ble påbegynt i 2016, og nye emner som dekker instituttets sentrale fagområder og oppjustert innsats på metode, ble gjennomført for tredje gang høsten 2020 (organisasjonsteori, offentlig politikk og kvalitativ metode) og våren 2021 (kvantitativ metode og valgfrie emner (også kalt «state of the art» emner)). Våren 2020 ble det tilbudt en videreføring av det tidligere designemnet organisert av forskergruppene.

Instituttet opplyser om at den første hele gjennomkjøringen av de nye masteremnene våren 2019 var gjenstand for en egen evalueringsprosess i nært samarbeid med studentene. Tilbakemeldingene var at de nye valgfrie emnene i hovedsak hadde fungert godt. Designemnet viste seg imidlertid å ha en uklar innretning, og våren 2020 ble det derfor igangsatt et arbeid med å revidere dette emnet. Dette ble sett i sammenheng med en konkretisering og presisering av prosedyrene for tildeling av veileder/inngåelse av veiledningskontrakt. Den nye prosedyren ble benyttet første gang ved tildeling av veileder våren 2020 (for skriving av masteroppgaven høsten 2020/våren 2021), og det nye designemnet ble tilbudt for første gang våren 2021.

Instituttleder og undervisningsleder har i tillegg ønsket at programsensor for bachelorprogrammet og masterprogrammet sammen gir refleksjoner rundt porteføljen i organisasjonsteori (AORG 100, 101, 215 og 320A/B) 320A/B – hva angår emnenes innhold, retning og sammenhengen mellom emnene/nivåene. Mens programsensor for bachelorprogrammet omtaler bacheloremnene i sin rapport, vil denne rapporten i hovedsak omtale masteremnet i organisasjonsteori 320A/B.

Som en følge av Korona-pandemien ble det ikke gjort noen programgjennomgang for året 2019. Foreliggende rapport skulle i utgangspunktet omfatte året 2020. Fordi det nye designemnet ble tilbudt for første gang våren 2021 og fordi programgjennomgangen gjennomføres mot slutten av vårsemesteret, omfatter imidlertid rapporten også våren 2021.

Det digitale regimet universitetene ble tvunget inn i som følge av nedstengingen av landet i mars 2020 inngår ikke i programevalueringen, da det ikke har vært et ønske fra instituttleder og undervisningsleder. Det er imidlertid åpenbart at nedstengingen våren 2020, så vel som en lokal nedstenging høsten 2020, har vanskeliggjort undervisningssituasjonen akkurat i den perioden foreliggende rapport omfatter.

I tråd med ønske fra instituttleder og undervisningsleder følger rapporten opp de momentene som ble nevnt som utfordringer for revisjonen av masterprogrammet i programsensorrapporten for 2018 (av 5.2.2019). Det har også vært en viktig del av revisjonen å prioritere og utvikle de emnene som understreker den Bergenske organisasjonsteori-tradisjonen, slik at et eget punkt om emnene med organisasjonsteori og spesielt masteremnet i organisasjonsteori (320A/B) inngår her. I tillegg rapporteres det om de momentene knyttet til revisjonen av masterprogrammet som kom opp i møtene (jfr. over) og enkelte refleksjoner som følger av at undertegnede representerer et nytt blikk utenfra.

Oppfølging av rapporten for 2018 (av 5.2.2019)

1/ De valgfrie emnene («state of the art» emnene) og forskergruppenes rolle

I rapporten for 2018 ble det understreket at hensikten med revisjonen er å gjøre de gamle «felt»-kursene til mer ordinære substansielle emner som knytter an til den internasjonale forskningsfronten på området – og som har egne læringsmål og reelle, selvstendige evalueringsformer.

De valgfrie emnene er fortsatt organisert av forskergruppene. Fra 2019 har de vært organisert med felles forelesninger og seminarundervisning (omtrent halvdelen av hvert). Forelesningene har vært felles undervisning med MBA, mens det er gjort et språklig skille i seminarundervisningen. Studentrepresentantene gir meget gode tilbakemeldinger på emnene. Det knytter seg imidlertid noen problematikker til forskergruppenes rolle. Dette med utgangspunkt også i den nye prosedyren for tildeling av veileder, første gang i bruk fra våren 2020 (for skriving av masteroppgaven høsten 2020/våren 2021). Mens studentene tidligere valgte forskergruppe og dermed mulige veiledere tidlig i studiet, tildeles nå veileder først i 2. semester og studentene blir med det som utgangspunkt plassert i forskergruppene (i praksis fra 3. semester). Mens fordelingen på forskergruppene hva angår veiledning tidligere har vært svært ujevn, er hensikten med den nye ordningen å muliggjøre en bedre utnytting av veiledningskompetansen i hele staben.

De valgfrie emnene skal gi studentene innblikk i ulike forskningsområder og være en inspirasjon til det å skrive masteroppgaven. Det kommer fram i diskusjonen at det er noe uklart om de valgfrie emnene oppfattes som presentasjon av forskningen som skjer innenfor

forskergruppene, eller som substanskurs som forskergruppene er ansvarlige for å tilby – men som tematisk handler om avgrensede tema innenfor forskergruppens fagområde. Hensikten med endringene de seinere årene har vært å bevege seg i retning av det sistnevnte. Og med utgangspunkt i tidligere praksis, og fordi studentene får mye av sin informasjon fra tidligere studenter, er det fortsatt en oppfatning blant studentene om at de knytter seg til en forskergruppe når de bestemmer seg for valgfritt emne.

Gitt at tildeling av veileder ikke lengre skal skje med utgangspunkt i de valgfrie emnene slik at veiledningen kan fordeles likere mellom de vitenskapelig ansatte, bør det arbeides videre med å skille mellom de valgfrie emnene og forskergruppene. At forskergruppene har ansvar for å tilby emnene kan være en fornuftig ordning. Men for studentene er det trolig likegyldig hvordan instituttet har organisert hvem som tilbyr emnene. De valgfrie emnene kan med fordel fremstå helt uavhengig av forskergruppene og gis andre – mer spesifikk – navn enn forskergruppens navn. Framover kan det kanskje bli aktuelt at en forskergruppe tilbyr mer enn ett emne, hvilket vil understreke et slikt behov for å løsrive de valgfrie emnene i alle fall fra navnet på forskergruppen. Det samme vil en mulig videre utvikling av MPA-programmet, hvor eventuelt nye emner her med fordel vil kunne tilbys studenter også på ADMORG.

Et tydeligere skille mellom de valgfrie emnene og forskergruppene behøver ikke komme i konflikt med eksisterende praksis, hvor studentene blir oppfordret helt fra starten av masterstudiet til å være på utkikk etter prosjekter og temaer de kan tenke seg å skrive oppgave om. Men hvilke mulige grupper og prosjekter som finnes bør antakelig presiseres gjentatte ganger helt fra studiestart. Det bør vurderes om det kun er de vel etablerte forskergruppene studentene kan knytte seg til som faglige arenaer, eller om også større prosjekter el. bør synliggjøres. Det vil i så fall utvide mulighetene som tilbys studentene og også bidra til et tydeligere skille mellom de valgfrie emnene og forskergruppene. Også den nye prosedyren for tildeling av veileder bør antakelig presiseres ytterligere, for å understreke skillet mellom valgfritt emne og tildeling av veileder.

Det er også en problematikk knyttet til hva forskergruppene skal representere. Forskergruppens historiske utgangspunkt og det at antallet studenter varierer mellom gruppene betyr at det er noe forskjellig hva de tilbyr/kan tilby studentene. En av forskergruppene fungerer eksempelvis som en ren veiledningsgruppe, uten å representere et faglig miljø med seminarer ol. som ansatte og studenter kan delta i. I samtalene kommer det også fram at det er en forventning blant noen ansatte om at studentene skal være nysgjerrige, delta på fagseminarer og engasjere seg faglig i forskergruppene, hvilket de ikke nødvendigvis gjør. Det bør arbeides videre med å finne en form på forskergruppene hvor forventningene om hva disse skal representere hos de ansatte og studentene avstemmes. En slik avklaring av hva et faglig fellesskap skal representere vil ikke være mindre viktig dersom det åpnes for at studentene kan knytte seg til andre faglige arenaer enn forskergruppene (f.eks. store prosjekter) når de skal skrive sin masteroppgave.

2/ Sikre at instituttet opererer i tråd med gjeldende regler for SP-uttelling

I rapporten for 2018 ble det understreket at det var viktig å unngå at studentene får uttelling flere ganger for i realiteten samme arbeid. Det bekreftes i møtene med ledelsen, ansatte og studenter at det nyorganiserte AORG332 Forskingsdesign ikke har hatt studentenes masteroppgave som utgangspunkt. Intensjonen har vært å lære studentene hvordan design utvikles i praksis. Med det fremstår emnet som et meget godt utgangspunkt for arbeidet med masteroppgaven påfølgende semestre. Undervisningen har i stor grad vært basert på gruppearbeid med diskusjon mellom studentene. I tråd med ideen med det nye emnet var eksamen innrettet slik at studentene ble tildelt tema for en bestemt studie som de skulle utvikle et forskningsdesign for. Studentrepresentantene gir meget gode tilbakemeldinger på emnet. Inntrykket er at emnet bidrar til at studenter ikke låser seg for tidlig i valg av kvantitativ eller kvalitativ metode i masteroppgaven. Videre setter studentrepresentantene pris på oppgitte tema for designoppgaven til eksamen, med den innvending at det kanskje kunne gis en mulighet til å velge mellom noen litt ulike oppgaver slik at studentene i noen grad kunne forfølge sine interesser. Det inngår åpenbart designelementer i det kvantitative og det kvalitative metodeemnet (321 og 322), men studentrepresentantene opplever ikke overlapp mellom metodeemnene og designseminaret. Det nye designemnet gir imidlertid mulighet for å se teorien om forskningsdesign som tilbys i de to tidligere metodeemnene i praksis. Emneansvarlig opplevde noe uro blant studentene når det gjaldt emnets nye innretning. Inntrykket er at studentene etablerer sine forventninger minst like mye på informasjon fra tidligere studenter, som på emnebeskrivelse og annen tilgjengelig informasjon – og at slik uro derfor vil avta etter hvert som emnet etablerer seg som ny praksis.

3/ Utvikling av metodeemnene, herunder praktisk anvendelse av metodene

I rapporten for 2018 var det viste til flere utfordringer med metodeemnene. Disse har instituttet fulgt opp i perioden.

Manglende sammenheng mellom fellesundervisning og seminarundervisning i metode var en bekymring som ikke lengre synes fremtredende.

I AORG 321 Kvantitativ metode er det lagt vekt på at innlæring av *kvantitativ* metode gjennom praktiske øvelser i seminarene. I rapporten for 2018 fremkom det også at det burde følges opp om seminarundervisningen dekker praktisk *kvalitativ* metode, som innsamling og behandling av intervjudata. Behovet for utvikling av emnet slik at studentene bedre kan tilegne seg kvalitativ metode som redskap er fortsatt et mål for de involverte i AORG 323 Kvalitativ metode. Det oppleves som en utfordring å få gitt studentene nok praktiske øvelser. Halvparten av emnet er nå vitenskapsteori, mens (kun) halvparten er mer praktisk metode. Det pekes på behov for videre utvikling av emnet, også sett i forhold til de øvrige metodeemnene.

Studentrepresentantene gir meget gode tilbakemeldinger på det faglige innholdet i metodeemnene. Når det gjelder AORG 321 oppfatter imidlertid de studentene som har tatt MET 102 liten utvikling i STATA-bruken i masteremnet. Det pekes dessuten på at emnet gikk over svært kort tid – og at bolken med fordel kunne ha vært noe lengre for å gi læringsprosessen bedre vilkår.

Dersom det er ønskelig at flere studenter benytter seg av kvantitativ metode i masteroppgaven, kan rekkefølgen på emnene diskuteres. Det blir nevnt i diskusjonene at fordi kvalitativ metode undervises på høsten i første semester medfører det kanskje at flere studenter velger kvalitativ metode for masteroppgaven, fordi det kvantitative emnet ikke tilbys før i andre semester.

Studentrepresentantene rapporterer om et ønske blant studentene om mer kunnskap i spesifikke metoder. Det er fortsatt ikke noe samarbeid med Sampol eller Sosiologi om metodekurs på MA, slik det ble påpekt åpenbare fordeler av i rapporten for 2018. Med overgangen av medarbeidere fra Sampol, hvor DIGSCORE blir en del av ADMORG, ligger det ikke bare vel til rette for kunne tilby studentene emner i spesifikke metoder, men også for friere flyt av studenter på tvers av metodeemnene. Det eksisterende kvalitative metodeemnet (AORG 323) og eventuelt nye emner som blir utviklet på ADMORG vil kunne være aktuelle for studenter også på Sampol (og Sosiologi). Tilsvarende, så viser studentrepresentantene til ønsker blant studentene på ADMORG om å få tilgang til metodeemner på Sampol.

4/ Porteføljen i organisasjonsteori og spesielt masteremnet (320A/B)

Det er flere måter progresjon fra introduksjon i organisasjonsteori som tema i bachelorgraden til en eller annen fordypning på masterprogrammet kan ivaretas. Slik studiet er organisert i dag starter det med grunnelementene i organisasjonsforståelse – i innføringsemnet AORG 100 og AORG 101 Organisasjonsteori. Det er her lagt vekt på å forstå hva en organisasjon er og hvordan organisasjoner kan beskrives faglig, forskjell på offentlige, private og frivillige organisasjoner, gi en statsvitenskapelig tilnærming til studiet av organisasjoner, sette studentene inn i hva den Bergenske organisasjonsteori-tradisjonen innebærer og introdusere teoretiske perspektiver i organisasjonsfaget. Det er litt uklart hvordan AORG 215 Organisasjons- og institusjonsanalyse for offentlig sektor bygger videre på denne grunnforståelsen, men det opplevde behovet for organisasjonsanalyse kan antakelig med fordel videreutvikles og mer eller mindre rendyrkes i dette emnet – for å gjøre studentene i stand til å bruke utvalgte organisasjonsteorier i konkrete studier av offentlige organisasjoner. Målet kan være enda tydeligere enn i dag å gi studentene redskaper for analyse av organisasjoner når de skal skrive bacheloroppgaven. Programsensor for bachelorprogrammet i ADMORG går mer i dybden på den progresjonen som vil kunne oppnås på bachelornivå i sin rapport.

Nå det gjelder videre progresjon på masternivå, så er dette i begrenset grad mulig å oppnå per i dag. Fordi samme emne tilbys på masterprogrammet i ADMORG og MPA, må det

tilpasses studenter som ikke har tilsvarende organisasjonsforståelse som kandidatene fra bachelorprogrammet i ADMORG vil ha. Det har vært et ønske om å skille innholdet i dette emnet tydeligere fra AORG 322 Offentlig politikk gjennom å redusere søkelyset på «governance». AORG 320 Organisasjonsteori er dermed utviklet som et nytt emne, hvor den ene (og største) delen tar for seg klassiske organisasjonsteorier omhandlende organisasjoner og dens omgivelser. Denne delen er tenkt som et fast element i undervisningen, mens den andre (og mer begrensede) delen, tar opp nyere/aktuelle diskusjoner i organisasjonsfaget og i større grad vil kunne endres fra år til år. Ambisjonen er å gi studentene fra ADMORG en fordypning i klassiske teorier, hvilket også vil kunne gi studentene fra MPA en grunnforståelse for faget. Dette virker i utgangspunktet som en god ide, men som de emneansvarlige selv uttrykker det, så er dette en vanskelig øvelse. I hvilken grad ambisjonen om å gi studentene fra ADMORG et emne som representerer en logisk progresjon fra bachelornivået, samtidig som studentene på MPA får en innføring i emnet, bør uansett evalueres etter at emnet er gjennomført.

AORG 320 ett av de emnene som representerer det særskilte ved ADMORG og derfor er viktig å tilpasse studentene på masterprogrammet. Det kan derfor argumenteres for at det er viktig å skille studentene fra masterprogrammet i ADMORG og MPA akkurat i dette emnet. Det oppfattes i dag som et problem at studentene tar med seg de tre perspektivene fra AORG 101 når de skal skrive masteroppgaven, men i liten grad bygger på teorier og teoretiske vinklinger fra AORG 215 og 320. Det er altså et ønske om at studentene skal tilbys teorier og teoretiske betraktninger som kan gi grunnlag for å skrive masteroppgaven – og som selvsagt er sentrale i faget. Det bør derfor vurderes om det å skille mellom «klassikere» og «nyere» litteratur/problemstillinger i AORG 320 gir studentene de redskapene de trenger for å skrive en organisasjonsteoretisk masteroppgave. I diskusjonen fremkom det blant annet som en innvending at det å bare ha klassikerne på pensum kan være krevende, når ikke måter de er brukt på og alternative tilnærminger til klassikerne også er med. En alternativ måte å tenke kontinuitet på, i forhold til de organisasjonsteoretiske emnene på bachelornivå, vil være å velge ut en eller flere analytiske dimensjoner som bærende elementer i emnet. For eksempel ville kontinuitet og endring være en slik dimensjon, som AORG 320 kunne konsentrere oppmerksomheten rundt – og som ville gitt mulighet for å tilby anvendelige teoretiske perspektiver for masteroppgaven. Aktørers beslutninger og organisering (herunder, hva driver atferd i organisasjoner) ville være en annen. Spesialisering og koordinering/samarbeid, en tredje.

Dersom AORG 320 forbeholdes studentene i ADMORG bør det også vurderes i hvilken grad temaer som tas opp på bachelorgraden skal forfølges på masternivå. Metaorganisering og nettverksorganisering blir nevnt som temaer som i dag er pensum på bachelornivå, men som ikke følges opp. Også det å redusere bredden i temaer på bachelornivå bør vurderes i en slik gjennomgang.

Det er også noen temaer knyttet til organisering som det bør vurderes om og når skal presenteres for studentene. Reformert og beslutningsteori står i dag fram som tydelige tema. Nærliggende temaer som i mindre grad ble nevnt i møtene med ansatte og ledelse, men som

det også bør vurderes hvilken plass skal ha i studiet, er antakelig ledelse og styring, herunder styringsregimene som NPM, Public Value Management, NPG ol.

Til sist bør navnene på emnene vurderes. I dag heter de organisasjonsteoretiske emnene henholdsvis «organisasjonsteori» og «organisasjons- og institusjonsanalyse for offentlig sektor» på bachelornivå. På masternivå er vi så tilbake til «organisasjonsteori» som benevnelse. Gjentakelse av samme navn signaliserer ikke progresjon overfor studenter på ADMORG-programmet, og gir uansett ingen pekepinn på hva i organisasjonslitteraturen emnet konsentrerer seg om.

Momenter i tillegg

A/ Rekkefølgen på emnene

Fordi det er etablert nye emner har det vært krevende for instituttet å plassere dem inn på den mest hensiktsmessige måten. Det er da også en del innspill når det gjelder utfordringer knyttet til rekkefølgen på emnene.

Det er enighet om at metodeundervisningen bør inngå i starten av masterstudiet, men det blir nevnt at det er et heftig 2. semester med både kvantitativ metode og forskningsdesign. Studentrepresentantene nevner at valgfrie emner kanskje kunne tilbys allerede i 1. semester. Det kan også vurderes om emner fra 2. semester kan flyttes til 3. semester, hvilket i så fall vil få konsekvenser for masteroppgavens omfang.

Studentrepresentantene påpeker at det er litt seint å bli kjent med deler av fagstaben (som studentene ikke har møtt før) når de valgfrie emnene kommer i 2. semester, rett før de skal skrive masteroppgave. Erfaringen fra en av de emneansvarlige er imidlertid at når disse emnene ble gitt tidligere i studieforløpet, oppfattet studentene at de kom for tidlig. Derfor ligger løsningen på denne utfordringen antakelig ikke i å endre rekkefølgen på emnene, men i det å gi studentene gjentakende informasjon om alle emnene og prosjektene på passende tidspunkt i utdanningsløpet (se også pkt. 1 over).

Denne problematikken knytter seg imidlertid også til uklarhet rundt når studentene knytter seg til forskergruppene eller til prosjekter som de kan skrive masteroppgave på – og derigjennom tildeles veileder (som diskutert i pkt. 1 over). Hvordan og når studentene «koples» til forskergruppene (og evt. til prosjektene) bør derfor klargjøres også overfor studentene. Studentene oppfordres til å ta kontakt og engasjere seg tematisk allerede i første semester, og det er en opplevelse av at den som klarer å bestemme seg tidlig får velge veileder – mens resten ikke får velge. Mange venter til de får møte mulige veiledere i de valgfrie emnene. Dette understreker viktigheten også av å gi klar informasjon om hvordan tildeling av veileder skjer.

B/ Bolkundervisningen

Den skriftlige tilbakemeldingen fra studentrepresentantene når det gjelder bolkundervisningen er som følger: «Alt i alt godt nøgd med bolkundervisning, sjølv om det skaper utfordringar for studentar som er nøydde til å arbeide på sida for å ha råd til studiane. Det er heller ikkje veldig berikande for studentmiljøet som foregår på fritida, gjerne etter forlesningar etc. Men, gruppearbeid, dei tette forelesningane og seminara, gjer at ein får meir med kvarandre å gjere i sjølve faga, og det er ein fordel. Ein lærer mykje av kvarandre».

I møtene var det en innvending at bolkene ble for tette/kommer for tett – det var eksempler på at både fellesundervisning og seminarer ble gjennomført i løpet av tre uker. Det bør vurderes å gjøre bolkene noe lengre, dersom det er mulig å utnytte mer av tiden i semesteret.

C/ Evaluering av de enkelte emnene

Møtet med programsensor, ansatte og studenter blir benyttet til å få tilbakemelding fra studentene på siste års gjennomføring av det enkelte emnet. I dag er praksis at det kun unntaksvis skjer en sluttevaluering av masteremnene. Det bør vurderes å innføre en systematisk evaluering hver gang et emne gjennomføres – helst underveis, men i alle fall i form av en enkel sluttevaluering.

Med utgangspunkt i egen erfaring (fra OsloMet og UiO) kan en underveisevaluering være svært nyttig for emneansvarlig, fordi det kan gjøres mindre (og ofte enkle) justeringer underveis i undervisningen som imøtekommer ønsker fra studentene. Slike evalueringer kan gjennomføres med et møte (eller to) med tre – fire representanter fra studentene som oppfordres til å melde seg som kontaktpersoner allerede i første forelesning. Disse kan da kontaktes av de andre studentene (som ikke vil ta kontakt direkte) og formidle videre synspunkter på en ryddig måte. En sluttevaluering kan skje skriftlig eller muntlig i siste forelesning i emnet/i det siste møtet med studentene, eller digitalt i etterkant (da faller svarprosenten betraktelig, som kjent). Denne kan benyttes til å teste ut de antakelser emneansvarlig har om hvordan emnet er gjennomført og tatt imot av studentene – og vil kunne bidra som nyttige innspill til videre utvikling av emnet.

D/ Relasjonen mellom masterprogrammet i ADMORG og MPA

Det understrekes både av ansatte og studenter at masterprogrammet i ADMORG og MPA i praksis har blitt identiske, med like emner og stor grad av felles undervisning. Felles forelesninger skjer nå på engelsk, mens studentene deles i norsk- og engelskspråklige seminarer (seminarene utgjør omkring halvparten av undervisningen). Dette har utviklet seg over tid, og i dag er det en opplevelse av at instituttet står overfor et valg mellom å videreføre ett felles studium (på engelsk) eller utvikle ulike profiler (slik tilfellet var ved studieprogrammenes oppstart).

Studentenes prioritering av hvilken vei masterstudiene bør utvikles ble ikke diskutert i møtene med studentrepresentantene, men de meldte om en opplevd «fraskyvelse av de norske». Det uttrykkes bekymring for at det utvikler seg et A og B-lag dersom to profiler rendyrkes. Og det som uansett er viktig for studentene er en åpen dialog og kommunikasjon om hva som skjer.

Det er mange hensyn som vil ligge bak en vurdering av om instituttet igjen skal rendyrke to profiler. At studiene kan tilpasses de ulike studentgruppene på en betydelig bedre måte enn i dag er en åpenbar fordel. Men det å tilby to masterprogrammer med helt ulike profiler er kostbart. Dersom utviklingen går i retning av igjen å rendyrke to profiler, vil det uansett være lite hensiktsmessig å bygge opp barrierer mellom de to studietilbudene. Også for å hindre at det utvikler seg et A og B-lag er det viktig at studentene fra ADMORG får tilgang til emner på MPA'en – og vise versa. Det kan gi behov for at det gis plass i alle fall til ytterligere ett valgfritt emne på masterstudiet i ADMORG, slik at studentene også kan inkludere interessante valgfrie emner fra den internasjonale masteren. Det kan igjen få betydning for designemnet og evt. flytting av dette til 3. semester og reduksjon av masteroppgavens omfang. Det vil også være viktig at tildeling av veileder for masteroppgaven skjer uavhengig av studieprogram.

Oppsummert

Basert i gjennomgangen av emnene har undertegnede inntrykk av høy faglig kvalitet og pedagogisk varierte og tilpassede undervisningsopplegg ved masterprogrammet i ADMORG. Studentrepresentantene uttrykker gjennomgående høy grad av tilfredshet med faglig innhold og opplegg for emnene. Det er stort sett mindre forslag til forbedringer som kommer fram. Hovedinntrykket er altså at svært mye fungerer svært bra.

Som rapporten vitner om ble imidlertid mange ulike forhold berørt i møtene med ledelsen, ansatte og studentene. Noen av de poengene som kommer fram er det relativt enkelt å ta stilling til, andre krever mer omfattende prosesser. Med forbehold om begrensede kilder, ser det for meg ut som det med fordel kan arbeides videre med tre mer omfattende prosesser. Som staben selv understreker, er det for det første et åpenbart behov for å diskutere spørsmålet om ADMORG og MPA skal utvikle ulike profiler. Dette er en prosess som vil måtte ta noe tid. For det andre kan det, uavhengig av diskusjonen om de to masterprogrammene, diskuteres videre hvordan emnene i organisasjonsteori skal organiseres – ikke minst på masternivå. Det vil åpenbart være fordelaktig for masterprogrammet i ADMORG at akkurat dette emnet forbeholdes dette masterprogrammet, hvor studentene har god skoloring i organisasjonsteori fra bachelor-nivå og hvor det dermed kan oppnås progresjon. Til slutt, og for det tredje, kan det med fordel arbeides videre med forskergruppens status – herunder koplingen mellom forskergruppene, de valgfrie emnene og tildeling av veileder.